

Aduerteneias para

siate possit eligi ille, qui etiam per ius Canonicum esset inhabilis, vt bastardus, Laicus, aut iuuenis, si nullus esset magis idoneus. Hoc probatur per. B. Paulum. 2. Cor. 10. qui dicit de Ecclesiae ordinationibus, q̄ non erat sibi data potestas in destructionem, sed in ædificationem. Vnde dicebat. B. Bernardus, quæ introducta sunt pro charitate, non debent militare contra charitatem. Quod tamen esset si in præfata necessitate, hi qui sunt per statuta humana inhabiles ad eligendum actiue, & passiuè, nō possent eligere, neq; eligi existente tali necessitate. Aut prædicti fratres non sunt in sufficienti numero ad eligendum. Putà, si sunt tantum duo, inter quos nō cadit electio, quia fortè eorū prælatus obiit, & nullum præfecit inter eos: quia si vnum ex ipsis duobus præfecisset, ille inter eos esset prælatus, & alter subditus: & tunc possēt ambo vti præfatis indultis, quia [vt dictum est in secundo dubio] ille qui esset prælatus, præsumitur ad hoc esse à Papa licentiatus, & approbatus, & ipse alteri tanquam suo subdito posset dare præfatam licentiam vtendi indultis, sine qua aliter ipsi subdito non liceret eis vti. Si tamen [vt dictum est] neu
ter